

tror virkelig, at hun selv er overbevist om, at det, hun siger, er sandt.

Men jeg er nødt til at gøre hende opmærksom på, og jeg vil gerne dokumentere det over for Folketinget, for jeg er efterhånden dødtræt af at få skudt i skoene, at det bare er noget, jeg har fundet på, det her, og noget, jeg har truffet beslutning om, at det er en egenmægtig beslutning fra min side, der gør, at man har opkøbt store arealer, ofret millioner af kroner, at det er mig, der egenhændigt har stået for alle bevillingerne, som jo alle sammen forudsætter sydløsningen – jeg skal give Folketinget samtlige dokumenter, samtlige dokumenter fra skiftende regeringer og aktstykker, der klart præciserer, at det her drejer sig om sydløsningen, for at man kan se, at det her har Folketinget taget stilling til den ene gang efter den anden, den ene gang efter den anden.

Det, der er problemet med det sidste forslag her, er ikke, at det lægger op til en diskussion om enkeltheder i de her beslutninger, hvordan man kan gøre det bedst muligt. Den type diskussioner skal vi altid være parate til, og den er jeg også parat til at føre med fru Hanne Severinsen, for hun er meget indsigtfuld på området.

Læser man teksten til beslutningsforslaget, er det én eneste polemik mod hele Skjern Å-projektets vestlige del. Det er én stor polemik mod hele tankegangen i projektet, og det er det, jeg siger: Hvis vi vedtager det, så vedtager vi i realiteten at sætte uret i stå i Skjern Å, og så vil det have en præcedensvirkning på en række naturgenopretningsprojekter.

Så vil jeg gerne sige til hr. Aage Brusgaard, at en af de lykkelige ting, der er sket i dansk miljø- og naturpolitik i de senere år, er, at naturgenopretningsprojekter, der er gennemført, er blevet noget af det mest populære overhovedet. Der har været utrolig meget vrøvl, ligesom der er oppe ved Skjern Å, med de enkelte lodsejere, og frygt for, hvad der ville ske af den ene eller den anden karakter. Men realiteten er, at efter at projektet er blevet gennemført, er det blevet fantastisk populært. Det har vist sig på Salling, det har vist sig nede ved Vojens, Haderslev, det har vist sig på Nordals, det har vist sig oppe ved Solbjerg Engsovs oppe i Nordsjælland, oppe ved Sønderup Enge osv.

Alle de steder, hvor disse naturgenopretningsprojekter er blevet gennemført, er lokalbefolkningen blevet utrolig glade for dem, og præcis lige så glade er det regeringens, såvel som det var den tidligere regeringens opfattelse, at

befolkningen, når projektet først er gennemført, vil blive for Skjern Å-løsningen.

Når jeg har bedt om ordet nu, er det alene for at understrege, at vi gerne vil fremlægge alle rapporter, alle forslag, alle indstillinger fra skiftende ministre, også med aktstykker og det hele, for Folketinget.

Så endelig: De konkrete detailudformninger af projektet er ikke lavet af miljø- og energiministeren. De er heller ikke lavet af Skov- og Naturstyrelsen. De er lavet af de rådgivende udvalg, som i fuld forståelse med Folketingets flertal er blevet nedsat.

De eneste beslutninger, vi har truffet, efter vi havde valgt sydløsningen, er beslutninger om projektets størrelse med køb eller ikke køb af Vester Enge, bevarelse eller ikke bevarelse af Lønborgvejen osv. De politiske beslutninger har vi truffet. De valg, som hr. Steen Gade var inde på, har vi truffet, men alle de andre spørgsmål har vi overladt – og tror jeg med rette – til de lokale og til eksperterne. Så er de kommet med deres indstillinger, så har vi tiltrådt deres indstillinger, og så har vi bakket dem op, for at de kunne komme videre med arbejdet.

Sådan er det foregået, og derfor kan Folketinget ikke pludselig sætte uret i stå, uden at det har nogle fantastiske virkninger for hele projektet. Det er derfor, at tonen bliver så hård i debatten her i dag, i hvert fald fra min side. Det er, fordi jeg synes, at det her forslag ikke er rimeligt i betragtning af hele forhistorien.

Hvis det havde været et privat forslag fra hr. Brusgaard og fra fru Hanne Severinsen, havde jeg sagt, det var helt rimeligt, for de har været modstandere fra dag ét, men at to partier, som har været med i hele processen og har haft lejlighed til den ene gang efter den anden at tage stilling og har tilsluttet sig, alligevel går med, synes jeg med rette er kritisabelt.

Det er måske urimeligt at kritisere fru Hanne Severinsen for det, men jeg har jo også med en vis interesse noteret mig, at der ikke er en eneste anden repræsentant for Venstre og De Konservative i salen end fru Hanne Severinsen.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Ja, der er jo altså en stedfortræder for formanden også. Men det skyldes nu nok først og fremmest det fremskredne tidspunkt . . .